

ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥ

ΔΙΟΝΥΣΙΑΤΗ

Επισκέφθηκε τον Γέροντα ένας κληρικός, ο οποίος από απροσεξία έπεσε σ' ένα δύσκολο πειρασμό, σε βαθμό που λίγο έλλειψε να χάσει την ιεροσύνη του. Πήγε να εξομολογηθεί· άρχιζε να κοκκινίζει· κάτι πήγαινε να πει· σταματούσε· ξανά· τίποτε.

Τον περιλαμβάνει ο Γέροντας και του λέει: «Γιατί ντρέπεσαι; Αυτό δεν το επεδίωξες εσύ παιδί μου. Όμως παραχωρήθηκες από υπερηφάνεια και απροσεξία. Δεν σου έστησε ο εχθρός παγίδα μ' εκείνη που φορούσε κάτι κόκκινα ρούχα και ήθελε σώνει και καλά να σε φιλέψει σπίτι της; Καλό φίλημα σου έκανε. Ευτυχώς όμως που δεν έφτασε ως εκεί... Φάε ένα μικρόν κανόνα και άλλοτε να προσέχεις». Βγαίνοντας έξω μονολογούσε ο ιερέας: «Τι άνθρωπος είναι αυτός; Από μακριά τα βλέπει όλα».

***

«Χριστιανός χωρίς εκκλησιασμό, χωρίς προσευχή, χωρίς Θ.Κοινωνία, είναι ένα

ξέφραγο αμπέλι, όπου ανά πάσα στιγμή η πόρτα είναι ανοιχτή να μπουν μέσα οι κλέφτες, δηλαδή οι δαίμονες, να το αλωνίσουν».

***

-Άγιε Γέροντα, δεν ξέρω κι εγώ τι μου συμβαίνει. Εγώ αγάπησα την γυναίκα μου και την παντρεύτηκα. Στην αρχή η ζωή μας ήταν ένας παράδεισος. Όμως τώρα δεν ξέρω τι μ' έπιασε· δεν μπορώ να την βλέπω. Μια αντίδραση, μια αντιπάθεια, ένα κακό. Όταν με κοιτάξει, αισθάνομαι σαν να βλέπω μπροστά μου τον εχθρό μου. Η ζωή μου είναι πια κόλαση. Τι να κάνω! Να την χωρίσω;

- Να την χωρίσεις; Μα το λες σοβαρά; είσαι στα καλά σου; Κατάλαβες παιδί μου, ότι ο γάμος είναι ένα από τα επτά μυστήρια της Εκκλησίας μας; Ξέρεις ότι υποσχέθηκες να σηκώνετε μαζί τον ζυγόν του γάμου ενώπιον Θεού μέχρι θανάτου; Αντάρτικο πέρασες τον γάμο;

- Καλά, Γέροντα, γιατί τόσοι άλλοι χωρίζουν κάθε μέρα;

- Ε, λοιπόν κι αν τρελλαθούν οι περισσότεροι και αρνηθούν και την πίστιν τους, θα πούμε, ε, μόδα είναι· πρέπει κι εμείς ν' ακολουθήσωμε όπως πάει η μόδα; Δηλαδή αν αποφάσισε ο κόσμος να κολαστεί μ' αυτές τις μόδες, σώνει και καλά κι εμείς ξοπίσω τους, στην κόλαση; Αν πας σ' εκείνη την φοβερή αιώνια κόλαση που καίει τους πόρνους, τους μοιχούς και όσους αθέτησαν το γάμο, τι χαμπάρια;

- Και τι να κάνω πάτερ;

- Μα δεν καταλαβαίνεις ότι αυτό που σου συμβαίνει είναι καθαρός σατανάς με τα κέρατα; Κάποιο παράθυρο άφησες ανοικτό και τον έβαλες μέσα.

Αφού ο Γέροντας του έκανε τις ανάλογες υποδείξεις και του 'δωσε και τα ανάλογα φάρμακα, τον κατευόδωσε. Φεύγοντας του λέει:

-Θέλω να ξαναρθείς σύντομα να σε δω. Μέχρι τότε θα σας μνημονεύω κάθε μέρα με τη γυναίκα σου και θα σας τραβώ κομποσχοίνι.

Αφού ο νέος ακολούθησε τις συνταγές και με την συνέργεια των προσευχών του Γέροντα, δεν άργησε να επιστρέψει σύντομα να αναγγείλει το χαρμόσυνο, ότι σαν ένα νέφος που τον είχε κουκουλωμένο, αισθάνθηκε πως έφυγε από πάνω του. Από τότε και πάλι ξαναγύρισε η πρώτη αγάπη και εκτίμηση στην σύζυγό του.

***

«Βρε-βρε... εγώ μέχρι τώρα ενόμιζα ότι οι πεθαμένοι σώζονται μόνο με λειτουργίες και μνημόσυνα. Τώρα όμως είδα και κατάλαβα ότι και με τα κομποσχοίνια σώζονται οι κολασμένοι... Και με τα κομποσχοίνια σώζεται ο κόσμος».

***

«Ομολογώ γνώρισα πολλούς, που ξεκίνησαν να λένε ευχή (Κύριε Ιησού Χριστέ **ελέησόν με**) και πλανήθηκαν. Όμως γιατί πλανήθηκαν; Γιατί δεν είχαν οδηγό (ενν.Ιερέα-Πνευματικό). Όποιος νομίζει ότι δεν χρειάζεται οδηγό, είναι πλανεμένος. έχει εγωισμό. Εγωιστής και νοερά προσευχή, είναι πράγματα αντίθετα».

***

«Μου λέει τις προάλλες ένας: “Εγώ πνευματικέ απόκτησα νοερά προσευχή”. “Μωρέ, του λέω, χαράς ευαγγέλιο. Και ποιον Πνευματικό συμβουλευέσαι;” Άρχισε να αντιδρά και να θυμώνει. “Εγώ, λέει, πνευματικό; Είμαι εγώ σε θέση να κάμω μάθημα σ’ εσάς τους Πνευματικούς. Εγώ μιλώ με τον ίδιο τον Χριστό, με την Παναγία. Βλέπω φώτα, αγίους κλπ”. Μόλις τον είπα ότι όλα αυτά είναι σατανικά, θύμωσε και έφυγε αγανακτισμένος. Ε να παιδί μου, αυτοί είναι πλανημένοι».

***

«Ξέρω πάλι άλλους· στην αρχή ρωτούσαν για να μάθουν την ευχή, αλλά από το θέλημά τους δεν βγαίνουν. Θεληματάρης και ευχή, μέρα με τη νύχτα. Θέλημα, σημαίνει εγωισμός. Αποτέλεσμα: που να βρουν ευχή! Τα βρήκαν μπαστούνια. Απογοητεύτηκαν, σταμάτησαν την ευχή, και το φοβερό, έγιναν οι μεγαλύτεροι πολέμιοι της νοεράς προσευχής».

***

Έλεγε σε κάποιο κοσμικό: «Εσύ ποθείς να αποκτήσεις νοερά προσευχή. Ξέρεις τι θα πει καθαρή προσευχή; Ξέρεις τι θα πει να κολλήσει ο νους στην καρδιά; Να ξεπατώσεις από μέσα όλη την σκουριά και να προσηλωθείς, να κολλήσεις μόνο στο νόημα της ευχής; Έτσι εύκολα βγαίνουν οι σκουριές; Όμως, για να καθαρίσει ο νους θέλει ησυχία. Όχι με το ένα κουτάλι να βγάζεις και με το άλλο να βάζεις. Αγωνίζεσαι την νύχτα να τα διώξεις, την άλλη μέρα ξανά γυρνάς πίσω στα ίδια. Αν την ημέρα πέρασες μέσα σε θέατρα, σε χορούς και τραγούδια, τότε αν μπορείς το βράδυ διώξε τα για να πεις καθαρά, έστω και μια ευχή. Ούτε όρεξη για προσευχή δεν θα έχεις».

***

«Προχθές ήρθε ένας γύφτος για πανταχούσα (ελεημοσύνη). Αυτός μια ζωή, έτσι γυρνά και μαζεύει. Δεν μπορώ και να τον διώξω. Σε παρακαλά τόσο ταπεινά, μέχρι που πέφτει στα πόδια σου. Από την μια, καταλαβαίνεις ότι είναι απατεώνας, από την άλλη δεν μπορείς και να μην

ελεήσεις. Ε· αν αυτός για τα υλικά παρακαλά τόσο ταπεινά, πόσο εμείς πιο πολύ για τα πνευματικά! Ο άνθρωπος τον συνάνθρωπό του τον λυπάται και τον ελεεί, πόσο μάλλον ο Πανάγαθος Θεός λυπάται και ακούει αυτούς που τον παρακαλούν! Αυτό μου φαίνεται εννοεί ο Χριστός εκεί που λέει στο Ευαγγέλιο, ότι οι υιοί του κόσμου τούτου είναι σοφότεροι από τους υιούς της βασιλείας του Θεού. Όσο μπορείς, παιδί μου, με φόβο Θεού νοερώς να πέσεις και συ, σαν τον γύφτο, στα πόδια του Χριστού μας».

***

Είπε για την ευχή ο Γέροντας: «Όσες εικόνες του κόσμου έχεις μέσα σου, όλες, σαν ταινία θα σου τις γυρίζει ο πειρασμός στο μυαλό. Εσύ την ευχή. Επιμονή, υπομονή και βία. Όσο μπορείς διώχνε οποιαδήποτε φαντασία καλή, κακή. Μόνο τα πέντε αυτά λόγια της ευχής, να βιαστείς όσο μπορείς να τα κατανοείς».

***

«Από όσα γράφουν οι άγιοι Πατέρες, αλλά και από την πείρα μου, βλέπω ότι η νοερά

προσευχή είναι για όλους τους Χριστιανούς. Όχι όμως για τους αιρετικούς, και ακόμα πιο δύσκολα για τους αλλόδοξους».

***

«Ο Χριστιανός με το βάπτισμα, βάζει μέσα του την χάρη, βάζει μέσα του τον Χριστό. Όταν όμως αμαρτήσει, διώχνει την χάρη. Η αμαρτία μας χωρίζει, σαν ένα τείχος, από τον Χριστό. Φωνάζεις “ Κύριε Ιησού Χριστέ...”, η πόρτα κλειστή. Με την μετάνοια και την εξομολόγηση πέφτει η αμαρτία· πέφτει ο τοίχος. Συμφιλιώνεται ξανά ο άνθρωπος με τον Θεό. Είναι για παράδειγμα, σαν να είχες κάποιον άρχοντα φίλο σου. Σε μια στιγμή κάτι του έφταιξες και τα χαλάσατε. Έλα όμως που τον έχεις ανάγκη. Θέλεις, δεν θέλεις, ταπεινώνεσαι και του βάζεις μετάνοια. Αφού ξανασυμφιλιώθηκες, τότε έχεις θάρρος να του πεις: “Φίλε, σε παρακαλώ, κάμε μου μια χάρη”. Χάριν της φιλίας δεν θα σε ακούσει; Ε, πόσο μάλλον ακούει ο Χριστός, όταν ο άνθρωπος συμφιλιωθεί μαζί Του».

***

-Αχ, Γέροντα, καλή και η εξομολόγηση, αλλά ο κόσμος δεν μας αφήνει να σωθούμε· βγαίνεις από το εξομολογητάρι· πάλι βλέπεις τα ίδια, ακούς τα ίδια, σκανδαλίζεσαι, θυμώνεις, φθονείς, κατακρίνεις...

- Εσύ δεν μιλάς σωστά. Ο Χριστός είπε, αν σε πειράζει το μάτι σου βγάλε το, δεν είπε βγάλε του αλλουνού. Βλέπεις μια γυναίκα ντυμένη άσεμνα· αυτή τη δουλειά της, εσύ τη δουλειά σου. Βγάλε το μάτι σου, σημαίνει κατέβασέ το κάτω, να μη περιεργάζεσαι. Αν είσαι τόσο αδύνατος και ούτε αυτό δεν κάνεις, τότε μην αιτιάσαι άλλους. Να λές, “αλλοίμονό σου ταλαίπωρε, φιλήδονε, μοιχέ· σου αρέσει ώστε η αμαρτία!”. Ο τέλειος, βλέπει και δεν σκανδαλίζεται· ο αγωνιστής φεύγει όσο μπορεί τα αίτια. Ο χάνος, μπαίνει μόνος του στη λαύρα της αμαρτίας και μετά... φτάνει οι άλλοι. Δικαιολογία... όπως η Εύα».

***

«Ξέρεις πόσες τέτοιες περιπτώσεις έχω, όπου με αφορμή κάποιον πειρασμό έμαθαν οι ίδιοι να προσεύχονται και με την σειρά και την υπομονή κέρδισαν και τους άλλους;»

***

«Είδες πως τα γυρίζει ο Χριστός καπάκι, όταν θέλουμε; Ο Χριστός ψάχνει αφορμή από κάποια αρρώστια, κάποιο περιστατικό, κάποιο πειρασμό να μας φέρει όλους κοντά Του. Να 'βλεπες όταν μας πιάσαν κάποτε αιχμαλώτους οι Βούλγαροι τι καθαρή προσευχή, τι δάκρυα, τι προσήλωση! Μέχρι να μας απολύσουν, κοντέψαμε να γίνουμε όλοι θεοφόροι!».

***

Διάλογος του Γέροντα με έναν Έλληνα που κατοικούσε στην Γερμανία:

- Είμαι και εγώ πάτερ μυστικιστής, σαν κι εσάς.
- Βρε, εσύ μυστικισμό; Και που τον έμαθες;
- Είμαι χρόνια στην Γερμανία. Εκεί γνώρισα κι άλλες θρησκείες. Έχουν κι αυτοί πολλά παρόμοια μ' εμάς. Εκείνο που μου άρεσε πιο πολύ, αυτοσυγκεντρώνονται στην

προσευχή. Και το σπουδαίο, έρχονται σε εκστάσεις και θεωρίες, όπως τον Απ. Πάυλο.

- Βρε, μακριά· μη πιστεύεις· είναι πλανημένοι.
- Όχι πάτερ, αφού κι εγώ ασχολήθηκα κι έχω ο ίδιος πείρα.
- Για πες μου, τι αυτοσυγκέντρωση είναι τούτη που κάμνεις;
- Κάθομαι κάτω με τα πόδια σταυρωτά και γυρίζω το κεφάλι στον ουρανό. Εδώ κατάλαβα ότι τον ίδιο Θεό πιστεύει όλος ο κόσμος. Οι Ινδουϊστές παρακαλούν τον Θεό τους· οι βουδιστές το ίδιο. Εμείς μπορούμε να παρακαλούμε τον Χριστό.
- Και πως παρακαλάτε, αν επιτρέπεται;
- Α! Εδώ είναι το μυστικό. Εσείς δεν το ξέρετε. Φαντάζεσαι με τον νου σου, ότι πετάς μέχρι τους ουραμούς. Ότι βλέπεις αγγέλους να πετούν. Βλέπεις χρυσά παλάτια, φώτα, λάμψη κλπ. και τέλος βλέπεις τον Χριστό ολόφωτο, να κάθεται σε πύρινο θρόνο. Συγκεντρώνουμε όλη την προσοχή σ' αυτά που φανταζόμαστε.

- Βρε, πλανημένε· εσύ μ' αυτά θα χάσεις και το μυαλό σου· έτσι προσεύχονται;
- Ε, στάσου να θαυμάσεις, και τότε να κατηγοράς. Αφού βιάσουμε τη φαντασία μας όσο μπορούμε, ωπ· βγαίνουμε απ' αυτήν τη σφαίρα. Κατόπιν αυτά όλα που φανταζόμασταν, τώρα τα βλέπουμε. Ξέρεις τι θα πει να βλέπεις τον Χριστό, τους αγγέλους, τους αγίους και πολλά άλλα θαυμαστά!
- Θέλεις παιδί μου να με ακούσεις; Παράτα τα όλα αυτά, για να μη χάσεις το μυαλό σου. Εμείς για να βρούμε τον Χριστό μέσα μας, κλείουμε όλες τις πόρτες της φαντασίας. Με την φαντασία ανοίγεις όλες τις πόρτες του σατανά. Διαβάζεις Αγίαν Γραφή; Πιστεύεις ότι έχει εξουσία να παρουσιαστεί σαν άγγελος φωτός και σαν αυτόν τον Χριστόν;
- Μα δεν πιστεύεις; Σας είπα· εμείς βλέπουμε τον Χριστό με τα μάτια. Όχι στον ύπνο. Ακόμα και τον Βούδα μια φορά είδα. Είναι μεγάλος, αλλά όχι σαν τον Χριστό.
- Ρε παιδί μου κρίμα· σε καροϊδεύει ο σατανάς. Θα χάσεις την πίστη σου.

Ακούεις τέκνον πόσες πλάνες και πόσοι κίνδυνοι υπάρχουν;

***

«Έρχονται πολλοί και ενδιαφέρονται για νοεράν προσευχήν. Εμείς πρώτα λέγομεν: Εξομολογήθηκες καμιά φορά; κοινωνάς; ζεις χριστιανικά; κλπ. Αν πει ναι, τότε προχωρούμε. Αν όχι, μη χάνουμε λόγια άδικα».

***

«Καρδιακή είναι η προσευχή, όταν τον νουν τον καταπίνει κυριολεκτικά η καρδιά. Εκεί βόμβες να πέφτουν, το σπίτι να καίεται, ο νους, δεν εννοεί να βγει από την καρδιά, έστω κι αν κινδυνεύει να καεί...

Αυτή είναι η πραγματική προσευχή που κεραυνώνει τον ουρανόν και φθάνει στον θρόνον του Θεού. Ο Μωϋσής, χωρίς καν ν' ανοίξει το στόμα του, άκουσε τον Θεόν να του λέγει: "Τι βοάς προς με;". Σημαίνει ότι έβγαζε από μέσα κραυγή· σημαίνει ότι εκεραύνωνε τον ουρανόν με την καρδιά του... Η Χαναναία, όταν παρακαλούσε τον Χριστό για το παιδί της, έλεγε με το στόμα "ελέησόν με", αλλά εκ

βαθέων ψυχής. Αυτή ήταν καρδιακή προσευχή».

***

«Για να είσαι ελεύθερος να εξασκήσεις την νοεράν προσευχήν, απαραίτητο είναι να 'χεις την συνείδησή σου καθαρή με όλους».

***

«Έχουμε μερικούς που τους κυριεύει το δαιμόνιο του φθόνου. Μ' αυτούς δεν μπορείς να συνεννοηθείς. Όμως έχουμε χρέος να τους αγαπούμε και να τους τραβούμε κανένα κομποσχοίνι. Εσύ ζεις μέσα στον κόσμο. Στο σπίτι, στην υπηρεσία σου, να είσαι συνεπής και τυπικός με όλους. Απόφευγε όσους μπορούν να σε βλάψουν. Πρόσεχε μόνο μη δείχνεις μπροστά τους ιδιαίτερη φιλία σε άλλους. Θα το προσέξουν και θα βρεις τον μπελά σου».

***

«Κάποτε ενώ έχουμε και το δίκαιο με το μέρος μας, ο άλλος νομίζει ότι φταίμε. Ακόμα και σ' αυτήν την περίπτωση, συμμετέχουμε από την δαιμονική ακαταστασία του άλλου. Και πάλι θα

βάλουμε μετάνοια. Θέλουμε, δεν θέλουμε, θα πάρουμε πάνω μας το σφάλμα, αν θέλουμε να γαληνέψει η ψυχή μας. Ο Θεός φυλάξη μην τύχει κανένας δαιμονισμένος να τα βάλει μαζί μας. Εκεί πρέπει να είσαι πολύ δυνατός να τα βγάλεις πέρα.

Μου έτυχε αυτό όταν ήμουν αρχάριος και τα βρήκα μπαστούνια. Και το δίκαιο να 'χω και να του βάζω μετάνοια κι αυτός δώστου να με βρίζει. Μέσα μου έβραζα. Τρέχω στον Γέροντα να εξομολογηθώ. Μου λέγει ο Γέροντας (πρόκειται για τον Γέροντα Ιωσήφ τον Σπηλαιώτη): “Πρόσεξε· μη γελαστείς και ανοίξεις στόμα να αντιμιλήσεις· κήκες. Ο διάβολος που έχει μέσα του, περιμένει ν’ ανοίξεις στόμα, μια λέξη θέλει ν’ αρπάξει από εσένα, για να μπει μέσα σου. Τότε τι θα τραβήξεις! Μη φοβάσαι θα προσευχηθώ και θα γαληνέψεις σύντομα”».

***

«Η ακηδία πρέπει να ξέρεις ότι είναι ένα από τα μεγαλύτερα όπλα του σατανά. Όμως για να παραχωρήσει ο Θεός αυτό τον πειρασμό, σημαίνει ότι και συ κάποιος

δικαίωμα έδωσες. Ακηδία έρχεται μάλιστα
πολλές φορές και από φθόνο καθαρά του
πειρασμού».

«ΠΑΠΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΑΤΗΣ»

Ιωσήφ Μ.Δ.

<http://clubs.pathfinder.gr/Arxontariki/594325>